

תת"ע (ירושלים) 8744-02-16 - מדינת ישראל נ' מוסא חאמד

תת"ע (ירושלים) 8744-02-16 - מדינת ישראל - המאשימה נ' מוסא חאמד - הנאשם שלום ירושלים

תת"ע (ירושלים) 8744-02-16

מדינת ישראל - המאשימה

נגד

מוסא חאמד - הנאשם

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בירושלים

[18.02.2018]

כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי

הכרעת דין

החלטתי להרשיע הנאשם בעבירה של נהיגה ברכב ללא רישיון נהיגה של נהיגה ללא רישיון רכב תקף.

האישום

כתב האישום מייחס לנאשם עבירות של נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע ביום 30.11.91 בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת

התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961 ונהיגה ברכב כשרישיון הרכב פקע ביום 18.1.15 בניגוד לסעיף 2 לפקודת

התעבורה.

העובדות

ביום 26.10.15 בסמוך לשעה 02:00 בלילה נעצר רכב פרטי מ.ר. 1283613 (להלן-הרכב) בשול הדרך לצד כביש מס' 1 במחלף אדומים.

מדובר בכביש בעל שני נתיבים לכל כיוון ביניהם מפריד קו הפרדה יצוק מבטון.

כאשר הגיע השוטר פקד אלירן אמסלם סמוך לרכב, היה הרכב בעצירה מלאה והנאשם היה מחוץ לרכב. בתוך הרכב ישבו שלושה נוסעים. אחיינו של הנאשם חאמד חאמד, בנו חאפז חאמד ונאדל שאין ברשותם רישיון נהיגה תקף.

רישיונו של הנאשם פקע בשנת 1991 ולא היה בתוקף ביום האירוע.

המחלוקת העיקרית- מי נהג ברכב

לטענת המאשימה הנאשם נהג ברכב.

לטענת הנאשם ברכב נהג אחיינו באדר תער שלא היה במקום כשהגיע לשם השוטר כיון שלטענתו הוא הלך להביא רכב נוסף או טכנאי שיתקן את הרכב, שהתקלקל במהלך הנסיעה.

המחלוקת המשנית - האם לרכב היה רישיון תקף במועד ביצוע

לטענת המאשימה ועל סמך תע"צ ממשרד הרישוי שהגישה לא היה לרכב רישיון בתוקף מתחילת שנת 2015.

לטענתה מבחן הכשירות של הרכב (הטסט השנתי) היה בתוקף רק לצורך סחר ברכב.

לטענת הנאשם ועל פי המסמכים שהציג היה לרכב רישיון בתוקף. לטענתו אגרת הרישוי ששולמה מעידה כי לא מדובר בסוחר המשלם אגרה מופחתת של 33 ₪ בלבד.

הראיות

מטעם המאשימה העיד השוטר פקד אלירן אמסלם (להלן: "השוטר") ובאמצעותו הוגשו הזמנה לדין וכתב אישום -

ת/1, דו"ח פעולה - ת/2. בהסכמה הוגש תע"צ משרד הרישוי לגבי תקפות רישיון הרכב - ת/3.

מטעם הנאשם העידו הנאשם, אחיינו באדר תער (להלן: "באדר"), אחיינו חמד חאמד (להלן: "חמד") ובנו חאפז

חאמד (להלן: "חאפז"). בהסכמה הוגשו העתק רישיון רכב - נ/1 ופלט מבחני רכב של משרד הרישוי - נ/2.

דיון והכרעה

מי נהג ברכב ביום ביצוע העבירה

השאלה העיקרית שבמחלוקת והיא האם הנאשם נהג ברכב הינה שאלה שבטובתה שתבחן לפי מידת אמינות

הגרסאות של העדים ומהימנותם.

עדותיו של השוטר הייתה סדורה הגיונית ומפורטת והמסמכים שהוגשו באמצעותו היו מפורטים וקוהרנטיים. על פי דו"ח הפעולה (ת/2) נסע השוטר בכביש 1 מכיוון מעלה אדומים למחנה ישי והבחין ברכב נוסע בנתיב הנגדי מכיוון כללי מישור אדומים לכיוון ירושלים. הרכב נסע באיטיות עד שעצר בשול הדרך. השוטר האט את רכבו כדי לראות מה קרה והבחין באדם היוצא ממושב הנהג כשהוא לבוש בחולצה מכופתרת בצבע כחול שניגש אל מאחורי הרכב. השוטר בצע פניית פרסה ונסע לכיוון הרכב. בהגיעו לרכב הוא פנה לאדם אותו יוצא ממושב הנהג, אותו זיהה על פי תעודת זהות כנאשם, ובקש ממנו להציג רישיונות. הנאשם אמר שאין לו רישיון נהיגה והוא בפסילה ולטענתו הוא כלל לא נהג ברכב. השוטר כתב בדו"ח הפעולה כי במושב ליד הנהג ישב חאמד חמד ובספסל האחורי ישבו שני נוסעים חאמד נדאל וחאמד חאפז. הנאשם אמר כי הם הגיעו מאילת והרכב נתקע ולכן נעצר בצד הדרך. כשהשוטר ביקש לדעת היכן מפתחות הרכב, הוציא אותם הנאשם מהכיס מכנסיו הימני. על פי בדיקת השוטר במסוף רישיון הנהיגה של הנאשם אינו בתוקף משנת 1991, ורישיון הרכב לא בתוקף משנת 2015. הוא רשם לנאשם דוח ועזב את המקום. השוטר ציין בדו"ח הפעולה כי במקום ישנה תאורת רחוב.

תגובת הנאשם כפי שנרשמה בדו"ח (ת/1): "אני לא נהגתי, באתי מאילת זה לא רכב שלי." בעדותו אמר השוטר כי אינו זוכר את האירוע ועל כן הוא מסתמך על הרשום במסמכים (פרוט' עמ' 8 ש' 7). לדבריו לא יכול להיות שהיה במקום אדם נוסף שפרטיו לא נרשמו (שם ש' 21-22). השוטר העריך כי הבחין בנאשם יוצא ממושב הנהג במרחק של כ- 6-7 מטרים ממנו. (שם ש' 30). עוד אמר כי הוא מסייר במקום כ- 11 שנים (פרוט' עמ' 9 ש' 1). לדבריו הוא יכול היה להבחין בנאשם ובצבע חולצתו על אף שעת הלילה המאוחרת כיוון שהמקום היה מואר בתאורת רחוב (פרוט' עמ' 9 ש' 8 ו-ת/2). בתשובה לשאלה האם ראה את הנאשם נוהג השיב: "ראיתי אותו נוהג בהסתמך על הדוחות מאט, ונעצר בנסיבות החשדות גם אני האטי (כך במקור) וראיתי באותו שלב שאני במקביל ראיתי את הנהג יוצא ממושב הנהג". (פרוט' עמ' 9 ש' 12-13 ובהמשך גם פרוט' עמ' 10 ש' 15-16). השוטר העריך כי משך הנסיעה מביצוע פניית פרסה במישור אדומים וחזרה לכיוון הרכב הוא כדקה עד שתיים אך לא ידע להעריך את מרחק הנסיעה (פרוט' עמ' 9 ש' 20-22).

השוטר אמר שלאיש מיושבי הרכב האחרים זולת הנהג לא היתה חולצה כחולה מכופרת שזהה לחולצה אותה לבש האדם שיצא ממושב הנהג (פרוט' עמ' 10 ש' 13-16). בכל מהלך חקירתו הנגדית לא שאל ב"כ הנאשם את השוטר שאלות בקשר לטענת הנאשם על פיה אדם אחר נהג ברכב. השוטר לא נשאל אם הנאשם אמר לו בשלב כלשהו שאדם אחר נהג ברכב וגם לא נשאל אם הגיע למקום בשלב כלשהו אדם נוסף שטען שהוא נהג ברכב.

עובדה זו לבדה די בה כדי לשלול את טענת ההגנה לפיה אדם אחר נהג ברכב שכן בחקירה נגדית יש לעמת את העד עם כל שאלה שבמחלוקת, וכל פרט שלא עומת לגביו הריהו כמוסכם. (י. קדמי, על הראיות, (מהדורה משולבת 2009) חלק רביעי עמ' 1949 וראו ע"פ 685/81 אהרוני נ' מדינת ישראל, פ"ד לז(1) 673 בעיקר 691-692, תפ"ח (ת"א) 1242/02 מדינת ישראל נ' דיבו, מיום 12.9.04 ופ"ל (ת"א) 4707-01-15 מדינת ישראל נ' סגל, מיום 11.4.16).

מקבלת אני כמהימנה ואמינה את עדותו של השוטר הנסמכת בעיקרה על דו"ח הפעולה המפורט שרשם ביום האירוע ואת גרסתו לפיה הבחין בנאשם שלבש חולצה כחולה נוהג ברכב, עוצר אותו ויוצא ממושב הנהג.

לעומת זאת לאחר ששמעתי את עדויותיהם של הנאשם ויתר עדי ההגנה, מצאתי בהם סתירות מרובות שמציבות סימני שאלה בקשר לאמינות גרסאותיהם. כל העדים שהינם בני משפחתו של הנאשם השאירו עלי רושם בלתי אמין ובלתי מהימן. גם התנהגות העדים באולם, קריאות הביניים בשפה הערבית שנאמרו בשעת עדות העדים הותירו רושם בעייתי. בעדותו אמר הנאשם שהיתה תקלה ברכב, לכן הם עצרו בצד, פתחו מכסה מנוע והנהג הלך להביא רכב וטכנאי מענתא. לטענתו הוא התקשר לנהג שיזדרז לבוא כדי שלא יהיו בעיות ואז הנהג הגיע ואמר לשוטר שהוא נהג (פרוט' עמ' 10 ש' 28 - עמ' 11 ש' 4). לאחר מכן סתר עצמו הנאשם ואמר שהאדם שהלך להביא את הרכב לא היה שם כשהשוטר הגיע (פרוט' עמ' 11 ש' 10-11). עוד ציין כי הניח את המפתחות בכיסו כדי שלא יאבדו (פרוט' עמ' 11 ש' 19).

בעדותו אמר באדר כי הרכב נתקע הוא ניסה להדליק ולא נדלק. לדבריו הוא קפץ ל- 10 דקות וחזר ולא הצליח להביא את הרכב השני. לדבריו כשהלך לא היה שוטר וכששב למקום היה שם השוטר והוא אמר לו שהוא נהג ברכב, ולאחר שראה את תעודת הזהות שלו ורישיון הנהיגה שלו הוא החזיר לו את המפתחות של הרכב. (פרוט' עמ' 12 ש' 24 - עמ' 13 ש' 4). לדבריו הוא נסע להביא רכב בטרמפ אל לא ידע להגיד מי האדם שהסיע אותו (פרוט' עמ' 13 ש' 19). העד לא אמר כיצד חזר למקום האירוע.

באדר אמר שהגיעו מאילת שם עבדו באבן, אך לא ידע מי המעסיק או היכן ישנו. לדבריו הוא נסע עם דודו (הנאשם - ש.ז.א.) שהוא היה ראש העבודה (פרוט' עמ' 13 ש' 10-12).

בעדותו אמר חמד כי הם עבדו בבניין באילת, ישנו בבית באילת וגם ידע את שם המעסיק. לדבריו באדר לא עבד איתם והתפקיד שלו היה להיות הנהג שלהם - להביא ולהחזיר אותם ברכב. (פרוט' עמ' 13 ש' 26 - עמ' 14 ש' 15). על פי עדותו באדר הלך ברגל להביא את הרכב השני שלו (פרוט' עמ' 14 ש' 26-27).

בעדותו אמר חאפז כי באדר הלך להביא את מכונאי ואת הרכב השני שלו אך לא ידע להגיד בדיוק איך הלך. גם חאפז אמר שבאדר חזר למקום כשהשוטר עוד היה במקום ולדבריו הוא אף חיכה לו. (פרוט' עמ' 14 ש' 30 - עמ' 16 ש' 10).

הגרסה לפיה היה אדם אחר נוסף שנהג ברכב והגיע למקום הינה טענה שדורשת הוכחה. העובדה שהשוטר לא נחקר בחקירתו הנגדית ואודותיה אינה מאפשרת כלל בירור טענה זו.

בדו"ח הפעולה (ת/2) רשם השוטר בצורה מפורטת את שמות כל האנשים שנכחו במקום, ציין את תעודות הזהות שלהם ואף כתב היכן ישב כל אחד מהם. השוטר לא רשם כי היה במקום אדם שזוהה על ידו בשם באדר תער לא בעת שעצר ליד הרכב וגם לא לאחר מכן.

בדברי הנהג בדו"ח רשם מפי הנאשם "אני לא נהגתי". בכל ראיות התביעה שהוגשו לא נרשם כי היה אדם נוסף במקום, לא נרשם שהנאשם אמר שהיה אדם נוסף שנהג ברכב ואין זכר לכך שמכסה המנוע של הרכב היה מורם.

גרסת הנאשם לפיה אדם אחר בשם באדר נהג ברכב נאמרה לראשונה בבית המשפט. הנאשם בעדותו מסר שתי גרסאות לעניין זה. על פי האחת באדר לא היה במקום כשהשוטר היה שם וחזר רק אחרי שהשוטר עזב את המקום ועל פי האחרת הוא היה שם. יתר העדים אמרו שבאדר היה במקום כשהשוטר היה שם. גם בגרסאות העדים לגבי האופן שבו עזב באדר את המקום כדי להביא טכנאי או רכב חלופי נמצאו סתירות. לדברי באדר עצמו הוא נסע בטרמפ וחזר תוך 10 דקות לא ברור באיזה אופן, לדברי חאמד באדר הלך ברגל ואילו חאפז כלל לא ידע כיצד עזב באדר את המקום וכיצד שב אליו.

מכל מקום גרסת הנאשם ויתר עדי ההגנה לפיה באדר נהג ברכב ואף היה במקום לא עומתה עם השוטר וממילא הוא לא נשאל מדוע לא רשם את הדברים בדו"ח הפעולה או בדברי הנהג בדו"ח.

לטענת הנאשם באדר עבד עימם באילת ונהג ברכב מאילת עד לעצירתו. עם זאת בעדותו לא ידע באדר לומר בדיוק במה הם עבדו וגם לא ידע מי הוא המעסיק. לגרסתו של חמד באדר כלל לא עבד עימם באילת ותפקידו היה להסיעם הלוך ושוב.

יצוין שנדאל חאמד שישב בספסל האחורי לא הגיע למסור עדות ולא ניתן לכך הסבר.

לאור הסתירות שנמצאו בעדויות עדי ההגנה והרושם הבלתי אמין שעשו עלי ובשים לב לעובדה שגרסתם לא עומתה עם השוטר אני מקבלת את גרסת הנאשם לפיה באדר נהג ברכב כמהימנה וקובעת כי היא אף לא מייצרת ולו ספק בגרסת המאשימה.

אני מקבלת כמהימנה ואמינה את עדותו של השוטר וקובעת על פיה כי הנאשם נהג ברכב ללא רישיון נהיגה תקף. אל גרסתו המהימנה יש לצרף כראיות מסייעות את העובדה שמפתחות הרכב היו בכיסו של הנאשם והוא לא סיפק הסבר מניח את הדעת לכך, כמו גם הסתירות בין גרסאות עדי ההגנה ואי חקירת השוטר על גרסת ההגנה.

האם רישיון הרכב היה בתוקף ביום ביצוע העבירה מהחומר שהוגש עולה כי ביום ביצוע העבירה היה רישיון הרכב בתוקף. בפלט משרד הרישוי (נ/2) נרשם כי ביום 31.8.15 בוצע לרכב טסט. תאריך זה תואם לתאריך המופיע בחותמת מכון הרישוי על גבי צילום רישיון הרכב שהציג הנאשם (נ/1).

הטענה לפיה רישיון הרכב היה בתוקף רק במסגרת רישיון הסחר לא הוכחה ומכל מקום עולה מהמסמכים עולה כי שולה אגרת רישוי מלאה ולא סכום מופחת אותו משלמים בעלי תו סחר.

משכך אני קובעת כי רישיון הרכב היה בתוקף ומזכה את הנאשם מעבירה זו.

לסיכום, על סמך עדות השוטר ולאחר שהזהרתי עצמי כי מדובר בעדות יחידה, בצירוף הראיות המסייעות כפי שהובהר לעיל, החלטתי להרשיע הנאשם בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף ולזכותו מעבירה של נהיגה ברכב ללא רישיון רכב תקף.

ניתנה היום, ג' באדר תשע"ח 18 בפברואר 2018, במעמד הצדדים.